

[Henning Rasmussen]

Vi vil se nøje på det samlede bygge- og anlægsprogram, som der lægges op til. Meget store dele af dette program er under udførelse, men der er også en del investeringer, der vil starte i 1988 og senere år. Det er ikke så meget omfanget af disse investeringer, vi vil ind i en vurdering af, som den prioritering, ministrene har foreslået. Jeg er godt klar over, at nogle af investeringerne hviler på aftaler, men alligevel.

Vi vil også undersøge nøje, om regeringen aktivt og hurtigt gennemfører beslutningerne om bekæmpelse af forureningen og om at rette op på de skader, der er sket på vores miljø. Der er gennemført mange beslutninger på miljøområdet, som regeringspartierne har været imod.

Vi betragter finanslovgennemgangen som en god lejlighed til at kigge en modvillig regering efter i sømmene.

Så vidt vi kan se, har forsvarsministeren afsat et uændret beløb til forsvarsudgifterne til næste år, selv om der ikke er indgået et nyt forsvarsforlig. Jeg kan kun sige: bliv ved med det! Så er der mulighed for en ny aftale, hvis regeringen mener det alvorligt.

Tilsvarende kan jeg i øvrigt sige om civilforsvaret, at også her er der afsat et uændret beløb i 1988.

Vi er meget bekymrede over det store fald, der vil blive i byggeriet til næste år; ikke alene vil der blive et nyt stærkt fald i det private boligbyggeri, men også erhvervsbyggeriet vil gå tilbage. Vi vil derfor se på mulighederne for at få øget byggeriet, men det er ikke let, når markedsrenten nærmer sig 13 pct., for det gør rentebyrden meget stor, og det er med til at presse byggeriet ned. Det er kartoffelkurens langt strammere finansieringsregler for fast ejendom også, og det er i øvrigt det eneste område, hvor kartoffelkuren for alvor har slået igennem. Renteafgiften på forbrugslån har haft begrænset virkning. Det er andre ting efter min opfattelse, der især har sænket forbruget.

Uddannelsesopsparing og boligopsparing har formentlig kun givet en meget beskeden forøgelse af den samlede opsparing. Der er grund til at tro, at de fleste af de penge, der spares op på disse konti, alligevel var blevet sparet op under en eller anden form. Derimod har de store ændringer i beskatningen af renteindtægter og behandlingen af renteudgifter, som vi fik med skattereformen, for alvor startet en omlægning i retning af mindre låneoptagelse og

store opsparing. Desværre er opsparingen stadig for lav. Det ville for alvor gavne med den socialdemokratiske pensionsreform med en obligatorisk overskudsdeling, hvor pengene blev stående i virksomhederne, og med en tilbagevenden til den tid, hvor kommunerne fik mulighed for at spare op, før de skal investere, i stedet for at blive tvunget til at bruge af kassen eller låne.

Alle disse ting har stor betydning også for statens finanser. Lavere renter letter statens meget store gældsbyrde, den giver større investeringer, den giver højere beskæftigelse, staten sparer arbejdsløshedsdagpenge osv.

Jeg er hermed vendt tilbage til den mere generelle diskussion om den økonomiske politik og de nødvendige langsigtede beslutninger. Det er nemlig en fejltagelse at tro, at de beslutninger, der skal vende den deprimerende udvikling, vi er inde i i vort land, alene skal træffes ved at sætte tal ind i finansloven, men det er ved denne lejlighed, ved finanslovbehandlingen, at vi i folketingsarbejdet tvinges til at se alt det, vi gør i meget store dele af vort lovgivningsarbejde, i en stor sammenhæng. Det er her, vi ser tallene summere sig ubønhørligt op, og det er derfor en tid, der egner sig til eftertanke med hensyn til, hvad vi vil, og hvad vi kan.

Socialdemokratiet er sikker på, at de forslag, vi har stillet, klart trækker i den rigtige retning. Vi er sikre på, at de fuldt ud kan måle sig med regeringens i økonomisk forsvarlighed. Vi har ikke sminket vore forslag, som en del af regeringens forslag er det.

Vi kender fuldt ud de snævre økonomiske rammer, der er i den svære situation, vi er i nu, men vi vil alligevel ikke acceptere, at mange hundredtusinde mennesker, der skal leve af de indtægter, Folketinget bevilger dem, fortsat skal holde urimeligt igen. Så fattigt er vort samfund ikke, det må regeringen forstå; regeringen og Det Radikale Venstre må forstå, at vi fortsat ser vore forslag som en helhed.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg lyttede meget til hr. Henning Rasmussens første ordførertale som finanspolitisk ordfører og bemærkede, at han var meget kritisk over for den seneste økonomiske oversigt, vi har fået, nemlig budgetoversigten fra oktober 1987, ja, vel næppe troede på den, og jeg be-